

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 124.

Tiende Session.

36te Møde.

Tirsdagen den 23de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Jeg er nødt til med et Par Ord at komme tilbage til Oldsagerne. Det blev af den høitærede Minister sagt, at der i Samlingen var mange Steensager og Broncesager, men kun faa Jernsager, og her har altsaa den ærede Rigsdagsmand for Ribe (Kinch) faaet en fuldstændig Besvarelse paa sit Spørgsmaal: Høre de kun til den forhistoriske Tid, eller ikke. At Steensagerne høre til den forhistoriske Tid, troer jeg, Ingen vil betvivle; hvad Broncesagerne angaaer, da vil jeg gjøre den Bemærkning, skjøndt jeg gjør den nødvendig, at den Mand, der staar i Spidsen for dem, der have skrevet om Oldsager, er for en 10 à 12 Aar siden meget flere hundrede Aar tilbage i sin Antagelse om, naar Broncealderen fandt Sted. Han har fremsat den Mening, at vore Forfædre Gorm den Gamle og Harald Blaatand kæmpede med Broncesværd; men da han blev foreholdt det forbausende Urimelige i denne Antagelse, saa veg han med et Slag 4 eller 500 Aar tilbage, jeg erindrer ikke ganske nøie hvormeget, men det kan ogsaa være det Samme; thi, hvad enten den Slags Sager fandtes under Baldemar Atterdag eller under Christian den 8de, er ligeveens for den Slags Historie. Hvad nu Jernalderen angaaer, da naaer den jo lige til vor Tid; et gammelt Gevær er jo ogsaa en Oldsag fra Jernalderen. Hvad den Hovedindvending angaaer, som den høitærede Minister gjorde,

gjældende, nemlig at man tog feil, naar man sagde, at her aabnes Veien for en stor Udgift, da vil jeg tillade mig derpaa at svare, at det ikke forholder sig saaledes i Nutiden, som den høitærede Minister sagde, at der skulde være Mangel paa saadanne Samlinger; der foreligger netop nu ved Dødsfald en ikke ubetydelig Samling i samme Retning, og har man først aabnet Veien i den Henseende, saa kan man være vis paa, at Folk nok skulde vide, hvor de vilde finde hen, naar de see, at de paa denne Maade kunne blive af med saadanne Samlinger for en Pris af f. Ex. 400 Rd. Min Mening er, at de, som ikke ville aabne Veien for en større Udgift for Fremtiden netop paa Grund af Oldsager, fremdeles de, som ikke ønske, at den knap afmaalte Tid til den historiske Underviisning, som sandelig har været stedmoderlig nok behandlet i vore Skoler, skal gjøres endnu knappere, fordi man taster en saadan Kæphest ind i den; endvidere de, som ikke ønske et nyt Fag, da man i andre Henseender indskrænker Antallet af Fagene og gjerne endnu mere vil indskrænke deres Antal, som er voxet saa mærkverdigt op efter nydsk Wiis; og endelig de, som ikke ville give et Stød til at faae en Retning ind i den historiske Underviisning, som er forskjellig fra det, som efter min og de fleste Historielæreres Mening — idetmindste er det Tilfældet med dem, jeg kjender, — er det Rigtige, en Retning, som ikke støtter sig paa nogen virkelig videnskabelig Undersøgelse, og dens Resultater, men derimod ene og alene paa mere eller mindre aandrige Hypotheser og Gjetninger om hvad der muligvis kan have fundet Sted i en Tid, som ligger forud for den, hvor Menneskene besatte sig med at opskrive, og som kun er kommet til os igjennem Traditioner; kort sagt,